

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 7098898075
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7098898075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Víery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v konkurznej veci úpadcu JUVIS, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice, v likvidácii, so sídlom Pražská 4, Košice, IČO: 17 074 771, o schválení konečnej správy, na odvolanie veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava
proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2K/106/1998-575 z 1. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach,
č. k. 2K/106/1998-575 z 1. októbra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach ako súd prvej inštancie (v ďalšom texte tiež ako „konkurzný súd“) uznesením, č. k. 2K/106/1998-575 zo dňa 01. 10. 2018, schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 05. 2012, súčasne odmietol námietky veriteľa Silverside, a. s., Bratislava.
2. Z odôvodnenia označeného uznesenia vyplýva, že Krajský súd v Košiciach uznesením, č. k. 2K 106/98-4 zo dňa 19. 05. 1998 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu konkurznej podstaty ustanovil advokáta JUDr. G., so sídlom R.. Na základe rozhodnutia schôdže konkurzných veriteľov, súd uznesením, č. k. 2K 106/98-309 zo dňa 17. 06. 2010 zbavil JUDr. G. funkcie správcu konkurznej podstaty a do funkcie nového správcu ustanovil JUDr. Jozefa Beňa, so sídlom Námestie Sv. Egídia 95, Poprad.
3. Správca konkurznej podstaty dňa 17. 05. 2012 doručil Krajskému súdu v Košiciach konečnú správu zo dňa 15. 05. 2012, ktorá bola vyvesená na Úradnej tabuli súdu dňa 22. 08. 2012 a zvesená dňa 07. 09. 2012.
4. Proti konečnej správe podali námietky veritelia Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava a Credit

Clearing Center, a. s., Bratislava. V priebehu konkurzného konania do podania konečnej správy, veriteľ Credit Clearing Center, a. s. postúpil svoju pohľadávku na veriteľa Bratislavská aukčná dražobná, s. r. o., ktorý pohľadávku následne postúpil na spoločnosť Silverside, a. s., Bratislava.

5. Veriteľ Credit Clearing Center, a. s., Bratislava (v súčasnosti postupník Silverside, a. s., Bratislava) podal námietky proti konečnej správe na pošte dňa 31. 10. 2012, ktoré boli doručené súdu dňa 05. 11. 2012. Keďže veritelia boli upovedomení, že proti konečnej správe môžu podať námietky v lehote 15 dní od jej vyvesenia [§ 29 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ďalej tiež „ZKV“], pričom konečná správa bola z Úradnej tabule Krajského súdu v Košiciach zvesená dňa 07. 09. 2012, kedy uplynula aj lehota na podanie námietok proti konečnej správe, veriteľ Credit Clearing Center, a. s., Bratislava podal námietky po lehote, preto súd na ne neprihliadal.

6. Veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava vo svojich námietkach namietol neprimerane vynaložené výdavky na strážnu službu vo výške 111 900,92 eur, cestovné vo výške 15 653,38 eur, mzdové náklady vo výške 54 495,42 eur a náklady na archiváciu vo výške 49 658,10 eur. Predmetné výdavky namietal z dôvodu, že v spise sa nenachádzali žiadne doklady odôvodňujúce predmetné výdavky. Označený veriteľ tiež namietol výšku odmeny správcu, tvrdiac, že táto nebola vypočítaná v súlade s vyhláškou. Správca konkurznej podstaty rozčlenil pri výpočte odmeny základ pre jej výpočet na dve časti, tak ako to požaduje vyhláška, ale od druhej časti základu pre výpočet odmeny odrátal len sumu označenú

ako daň z úrokov a poistenie. Veriteľ navrhol, aby správca konkurznej podstaty odrátal od inak získaných príjmov sumu priradených pohľadávok proti podstate vo výške 13% z celkových výdavkov konkurzu, keďže aj výška týchto príjmov tvorí 13% z celkových príjmov konkurzu.

7. Správca konkurznej podstaty mal za to, že odmena správcu bola vypočítaná správne. Náklady a výdavky namietané veriteľom Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava odôvodnil predložením dokladov, a to cestovnými príkazmi, dokladmi o archivácii a výberovým konaním na archiváciu, dokladmi za strážnu službu a dokladmi vynaloženými na mzdové náklady. Námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava považoval za nedôvodné, majúc za to, že finančné prostriedky neboli vynaložené nehospodárne.

8. Na pojednávaní konanom dňa 01. 10. 2018 správca konkurznej podstaty vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol konečnú správu predloženú súdu dňa 17. 05. 2012 schváliť.

9. Súd po preskúmaní námietok veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné. Vo vzťahu k námietkam ohľadne výdavkov na strážnu službu súd z obsahu spisu zistil, že správca konkurznej podstaty uzavrel ako objednávateľ s dodávateľom LUCUS, s. r. o. v júni 2003 Zmluvu o poskytovaní bezpečnostnej služby č. 1/2003 za účelom ochrany a zabezpečenia majetku úpadcu vo výške 189 000,-Sk. Uvedenú zmluvu uzavrel správca z dôvodu ohrozenia majetku úpadcu, nakoľko tento majetok sa nachádzal v oblasti, kde sa vo zvýšenej miere pácha kriminalita. Strážnu službu bolo nevyhnutné zabezpečiť po dobu 24 hodín. Ihneď po odpredaji majetku úpadcu, kedy už nebolo nutné zabezpečovať jeho ochranu, správca dňa 19. 10. 2004 uzavrel Dohodu o skončení poskytovania bezpečnostnej služby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že správca uzavrel zmluvu o poskytovaní bezpečnostnej služby dôvodne.

10. K námietkam ohľadne výdavkov za cestovné, správca predložil súdu cestovné príkazy, z ktorých je zrejmé, aké cesty, kedy a za akým účelom vykonal. Vychádzajúc z predložených cestovných príkazov mal súd za preukázané opodstatnenosť vykonaných ciest a vyúčtované cestovné považoval za primerané. Naviac veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s. na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne neprimeranosti cestovného neuniesol dôkazné bremeno, pretože neuviedol, akú výšku cestovného považuje za primeranú. Súd preto neakceptoval ani námietku ohľadne vyúčtovaného cestovného a schválil výšku cestovných nákladov tak, ako ich vyúčtoval správca, t. j. vo výške 15 653,38 eur. Súd poukázal na to,

že cestovné bolo vyúčtované za cesty od ustanovenia správcu v roku 1998 až do podania konečnej správy v roku 2012, t. j. za obdobie 14 rokov. Sídlo pôvodného správcu JUDr. G. bolo v Y. a sídlo ďalšieho ustanoveného správcu v Poprade, pričom majetok úpadcu sa nachádzal v objekte Sklárne Utekáč, čo predstavuje vzdialenosť cca 159 km od Y. a cca 95 km od Popradu.

11. Súd za nedôvodnú vyhodnotil aj ďalšiu námietku veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., týkajúcu sa výdavkov mzdových nákladov, pretože správca konkurznej podstaty podrobne zdôvodnil, ktorým zamestnancom a za aké obdobie boli mzdové náklady vyplatené.

12. K výdavkom ohľadne archivácie súd uviedol, že správca dňa 20. 09. 2000 uzavrel Zmluvu o archivácii so spoločnosťou REBEKA, s. r. o., ktorá ponúkla najnižšiu cenu na úschovu písomností vo výške 1 496 000,-Sk s DPH. Z ďalších ponúk súd zistil, že spoločnosť BATIK, s. r. o., Košice za úschovu účtovala sumu 1 800 000,-Sk a K. ponúkla za úschovu písomností sumu 1 600 000,-Sk. Uvedené ponúknuté ceny zahŕňajú vytriedenie, odvoz a úschovu všetkých písomností určených na uloženie do medziarchívu. Z uvedených ponúk mal súd za nepochybné, že správca nekonal nehospodárne, keď zmluvu o archivácii uzavrel so spoločnosťou, ktorá poskytla najnižšiu ponuku na archiváciu. Vzhľadom na uvedené, súd námietku veriteľa ohľadne neprimeraných výdavkov na archiváciu, neakceptoval.

13. V námietke týkajúcej sa výpočtu odmeny správcu, veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s. navrhol, aby správca odrátal od inak získaných príjmov sumu priradených pohľadávok proti podstate vo výške 13% z celkových výdavkov konkurzu, keďže aj výška príjmov tvorí 13% z celkových príjmov konkurzu. 13% z celkových výdavkov konkurzu predstavuje sumu 42 368,79 eur. K predmetnému návrhu súd uviedol, že nie je v súlade s vyhláškou MS SR č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., a preto ho neakceptoval. Súd zistil, že správca konkurznej podstaty vyčíslil svoju odmenu správne, keď postupoval v súlade s § 6 ods. 1 a § 7 citovanej vyhlášky. Za základ pre určenie odmeny určil sumu 265 025,12 eur (získanú speňažením - pozn. odvolacieho súdu) a sumu získanú pri výkone činnosti správcu vo výške 40 910,21 eur. Základom pre výpočet odmeny správcu je suma celkom 305 935,33 eur, z ktorej celková odmena predstavuje sumu 46 224,19 eur.

14. Súd tak po preskúmaní konečnej správy a námietok veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., dospejúc k záveru, že tieto nie sú dôvodné, konečnú správu s vyúčtovaním odmeny správcu podľa § 29 ods. 4 ZKV schválil. Súd zároveň v súlade s § 66e ods. 1 ZKV a prechodnými a záverečnými ustanoveniami §-u 470 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) odmietol odvolanie podané veriteľom Credit Clearing Center, a. s. (v súčasnosti Silverside, s. r. o.) ako oneskorene podané podľa §-u 386 písm. a/ C. s. p.

15. Proti uzneseniu konkurzného súdu o schválení konečnej správy podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s. (č. l. 580), tvrdiac, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p.).

16. Slovenská konsolidačná, a. s. (ďalej tiež ako „odvolateľ“) považuje napadnuté uznesenie za nesprávne a tvrdí, že konkurzný súd sa vo výroku ani v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal s jeho námietkou nekomplexnosti a nedostatočnosti konečnej správy, najmä s námietkou nezariadenia pohľadávok proti podstate do konečnej správy. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa namietaných nákladov na strážnu službu, mzdy a cestovné, ktorú konkurzný súd vyhodnotil za nedôvodnú, odvolateľ uviedol, že vo svojich námietkach nenamietal nevhodné použitie právneho predpisu (vyhláška č. 493/1991 Zb.), ale namietol skutočnosť, že z druhej časti základu pre výpočet odmeny nebola odpočítaná adekvátna časť predstavujúca priradené pohľadávky proti podstate. Keďže z konečnej správy sa mohol len domnievať, aké boli priradené pohľadávky k inak získaným príjmom, navrhol, aby bola odpočítaná ich alikvotná časť vyjadrená percentuálne. O nedostatočnosti výpočtu podľa odvolateľa

svedčí aj skutočnosť, že do prvého čiastkového základu pre výpočet odmeny zaradil správca konkurznej podstaty položku „ostatné príjmy“, ktorej súčasťou je aj nájom. Poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenského súdu, sp. zn. 4Obo/34/2011, odvolateľ tvrdí, že príjmy z nájmu majetku v konkurznej podstate majú byť podľa § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom pre uvedené konanie zaradené v druhom čiastkovom základe. Odvolateľ tvrdí, že s uvedenou námietkou sa konkurzný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne nevysporiadal, čím mu odňal možnosť proti namietanému rozhodnutiu náležite skutkovo aj právne argumentovať v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

17. Odvolateľ v ďalšom konkurznom súdu vytkol, že uznesenie o schválení konečnej správy neobsahuje vo výrokovvej časti podstatné údaje, a to výšku sumy určenú na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výšku odmeny a výdavkov správcu, čím nie je daný právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle § 30 ods. 1 ZKV. Uviedol ďalej, že hoci podstatnou časťou jeho námietok bola skutočnosť, že správca konkurznej podstaty sa vôbec nezaoberal pohľadávkami proti podstate, ktoré si počas konania riadne uplatnili jednotliví veritelia, súd sa v odôvodnení rozhodnutia námietkou nezaradenia pohľadávok proti podstate do konečnej správy nezaoberal. Príkladmo uviedol prihlášku veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. zo dňa 02. 06. 2006 na sumu 139 687,-Sk (4 636,75 eur) a prihlášku veriteľa Sociálna poisťovňa zo dňa 23. 05. 2006 na sumu 172 477,-Sk (5 725,18 eur).

18. Na základe uvedených skutočností odvolateľ odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2K/106/1998-575 zo dňa 01. 10. 2018 v zmysle § 389 C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. K odvolaniu veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. sa písomne vyjadril správca konkurznej podstaty (č. l. 587), ktorý uviedol, že konkurzný súd návrh konečnej správy správne posúdil a s námietkami veriteľa sa vysporiadal, preto navrhol odvolaním napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací pred samotným vecným prejednaním odvolania najskôr zisťoval, či odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné.

21. Podľa § 66c ods. 1 ZKV, ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a po povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou

- a) výzvy,
- b) opatrenia,
- c) uznesenia o vedení konania,
- d) uznesenia podľa § 18 ods. 1,
- e) uznesenia, ktorým sa ustanovuje súdny znalec,
- f) uznesenia, ktorým sa ukladá povinnosť podľa § 127 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

22. Lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku je 30 dní odo dňa zverejnenia (§ 66c ods. 3 veta prvá ZKV).

23. Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2005 (ďalej len „ZoKR“). V zrušovacom ustanovení § 208 ZoKR bol (okrem iných) zrušený aj zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Z prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZoKR však vyplýva, že konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov. Keďže konkurz na dlžníka JUVIS, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice v likvidácii, bol vyhlásený dňa 19. 05. 1998,

t. j. pred nadobudnutím účinnosti ZoKR, v zmysle prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZoKR sa spravuje podľa ustanovení doterajšieho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorý obsahuje tak hmotnoprávne,

ako aj procesnoprávne ustanovenia. ZKV je osobitným procesným predpisom (lex specialis) k Občianskemu súdnemu poriadku (ďalej len „O. s. p.“) ako všeobecnému procesnému predpisu (lex generalis), pričom ustanovenia O. s. p. sa primerane použijú len vtedy, ak ZKV nemá osobitné procesné ustanovenie. Procesné ustanovenia O. s. p. sa teda subsidiárne použijú vtedy, ak ZKV nemá osobitnú právnu úpravu (§ 66e ods. 1 ZKV).

24. Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30. júna 2016. Dňom 1. júla 2017 nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex, ktorým je Civilný sporový poriadok. Uvedený procesný predpis, na rozdiel od právnej úpravy v O. s. p., zmenil koncepciu prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu vydanému vo forme uznesenia. Ustanovenie § 357 C. s. p. stanovuje taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné a ktoré sa vzťahuje na uznesenia vydané podľa Civilného sporového poriadku. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie však môže vyplývať aj z osobitných právnych predpisov, medzi ktoré nesporne patrí aj zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. V konaniach podľa ZKV sa (okrem opatrenia) rozhoduje formou uznesenia, proti ktorému je odvolanie prípustné, pokiaľ tak ustanovuje tento zákon ako lex specialis.

25. Keďže v posudzovanom prípade je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu konkurzného súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku v lehote 30 dní odo dňa jeho zverejnenia (§ 66c ods. 3 ZKV), odvolanie proti napadnutému uzneseniu o schválení konečnej správy je procesne prípustné, hoci takéto uznesenie nie je výslovne uvedené v rámci taxatívneho výpočtu uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné v zmysle § 357 písm. a/ až o/ C. s. p., účinného od 1. júla 2016.

26. Následne preto odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. je dôvodné.

27. Odvolateľ v odvolaní namietol odňatie možnosti náležite skutkovo a právne argumentovať proti uzneseniu o schválení konečnej správy z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, tvrdiac, že konkurzný súd vo výroku napadnutého uznesenia neuviedol výšku sumy určenú na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výšku odmeny a výdavkov správcu, v dôsledku ktorej skutočnosti nie je daný právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle § 30 ods. 1 ZKV. Súdu ďalej vytkol, že sa vôbec nevyjadril k jeho námietke týkajúcej sa pohľadávok proti podstate uplatnenými počas konania jednotlivými veriteľmi, ktorými sa správca nezaoberal.

28. Podľa § 29 ods. 1 veta druhá ZKV, správca konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty.

29. Správca predloží súdu zoznam veriteľov zostavený na účely rozvrhu (§ 31 ods. 7), ktorí si uplatňujú pohľadávky proti podstate, nároky podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ s výškou ich pohľadávky, ak nemôžu byť uspokojení celkom a budú zahrnutí do rozvrhu (§ 32 ods. 1). Správca predloží súdu tiež zoznam veriteľov s pohľadávkami proti podstate, nárokmi podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ zostavený na účely rozvrhu (§ 31 ods. 7), ktorých nárok neuznal, zaradil do iného poradia, než si uplatnili alebo nevyplatil a uvedie výšku ich pohľadávky.

Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu (§ 29 ods. 2 až 4 ZKV).

30. Podľa § 30 ods. 1 ZKV, po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

31. Zákon obsahové náležitosti pre konečnú správu nepredpisuje, je preto vecou dohľadu súdu, aby dal pokyny pre jeho zostavenie. Správca je povinný s konečnou správou predložiť zoznamy veriteľov zostavené na účely rozvrhu v zmysle § 29 ods. 2 ZKV, vrátane zoznamu veriteľov proti podstate. S konečnou správou správca predkladá aj vyúčtovanie svojej odmeny vypočítanej podľa vykonávacej vyhlášky. Rovnako zákon výslovne nepredpisuje, aké náležitosti by mal obsahovať výrok uznesenia o schválení konečnej správy, z rozhodovacej praxe súdov je však zrejmé, že vo výroku uznesenia by mala byť identifikovaná konečná správa s uvedením dátumu, kedy bola vyhotovená, menom správcu konkurznej podstaty, menom alebo názvom úpadcu a mal by obsahovať ďalšie tri podstatné údaje, a to výšku sumy určenej na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výšku odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty.

32. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení a správe majetku úpadcu, spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov zo dňa 30. 04. 2012 predložil konkurznému súdu dňa 07. 05. 2012 (č. l. 392 a nasl.) s tým, že dňa 17. 05. 2012 súdu doručil opravenú konečnú správu zo dňa 15. 05. 2012 (č. l. 401 a nasl.) z dôvodu chyby v počítaní. Súd na prejednanie konečnej správy nariadil pojednávanie na deň 01. 10. 2018, na ktorom boli prítomní správca, likvidátor úpadcu a zástupcovia veriteľov Slovenská konsolidačná, a. s. a Silverside, a. s. Po oboznámení s obsahom spisu, námietkami označených veriteľov, vyjadreniami zástupcu veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. a správcu, súd vyhlásil uznesenie o schválení konečnej správy s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 05. 2012, súčasne odmietol námietky veriteľa Silverside, a. s., Bratislava (zápisnica o schválení konečnej správy na č. l. 573 - 574).

33. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vo výrokovej časti písomného vyhotovenia uznesenia o schválení konečnej správy však vyššie označené podstatné údaje (výška sumy určená na rozdelenie veriteľom, výška nákladov správy a výška odmeny a výdavkov správcu), ako minimum náležitostí výroku uznesenia o schválení konečnej správy skutočne uvedené nie sú, tak ako to dôvodne namietol odvolateľ. Rovnako nevyplýva rozdelenie sumy jednotlivým veriteľom zo zápisnice o schválení konečnej správy, ani samotnej konečnej správy. Námietku odvolateľa, spočívajúcu v odňatí možnosti náležite argumentovať proti uzneseniu o schválení konečnej správy pre absenciu vyčíslenia výšky jednotlivých súm vo výrokovej časti uznesenia, rovnako pre absenciu výšky sumy určenej na rozdelenie jednotlivým veriteľom v odôvodnení uznesenia, preto odvolací súd vyhodnotil za dôvodnú z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia a nemožnosti akýmkoľvek spôsobom preskúmať správnosť (neexistujúcej časti) výroku.

34. Rovnako za dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku odvolateľa týkajúcu sa výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty.

35. Odvolateľ tvrdí, že v námietkach vznesených proti konečnej správe vo vzťahu k výpočtu odmeny správcu nenamietal nevhodné použitie vyhlášky č. 493/1991 Zb., ale skutočnosť, že z druhej časti základu pre výpočet odmeny nebola odpočítaná adekvátna časť predstavujúca priradené pohľadávky proti podstate. Nedostatočnosť výpočtu odmeny správcu odvolateľ v odvolaní odôvodnil aj tým, že do prvého čiastkového základu pre výpočet odmeny správca zaradil položku „ostatné príjmy“, ktorej súčasťou je aj nájom, hoci podľa § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom pre uvedené konanie, ako aj súdnej judikatúry, príjmy z nájmu majetku v konkurznej podstate majú byť zaradené v druhom čiastkovom základe. Konkurznému súdu vytkol, že s uvedenou námietkou sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne nevyšporiadal.

36. Podľa § 6 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní

(v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z.), základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

37. Z obsahu námietok veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. (č. l. 432 - 433) vyplýva, že veriteľ sa stotožnil s rozčlenením základu pre výpočet odmeny správcu na dve časti v súlade s vyhláškou č. 493/1991 Zb., namietol však, že od druhej časti základu pre výpočet odmeny odrátal len sumu 4 775,036 eur označenú ako daň z úrokov, poistenie. Navrhol, aby správca odrátal od inak získaných príjmov sumu priradených pohľadávok proti podstate vo výške 13% z celkových výdavkov konkurzu, predstavujúcu sumu 42 368,79 eur. Súd predmetný návrh veriteľa neakceptoval s odôvodnením, že nie je v súlade s vyhláškou MS SR č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., nešpecifikoval však bližší dôvod tohto nesúladu.

38. Dovolací súd ďalej z (opravenej) konečnej správy zo dňa 15. 05. 2012 (č. l. 401 - 404) zistil, že do prvého čiastkového základu pre určenie svojej odmeny, správca pod bodom 5. zahrnul „ostatné príjmy (úhrady faktúr + nájom)“, ktoré vyčíslil sumou 3 154,19 eur.

39. V zmysle ustanovenia § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú získal správca inou činnosťou ako speňažovaním majetku. Takouto inou činnosťou sa rozumie napríklad vymoženie nájomného, uplatnenie nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a podobne. Od takto získaných príjmov je potrebné odpočítať náklady potrebné na ich dosiahnutie. Ako uviedol najvyšší súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým odvolateľ dôvodí vo svojom odvolaní (uznesenie, sp. zn. 4Obo/34/2011 z 30. 09. 2011), takto stanovený základ pre určenie odmeny správcu vyplýva tak z gramatického, ako aj logického výkladu §-u 6 vyhlášky č. 493/1991 Zb.

40. Napriek vyššie uvedenému, konkurzný súd akceptoval vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty v predloženej konečnej správe, vrátane nájomného zaradeného do prvého čiastkového základu pre určenie odmeny správcu, a teda do sumy získanej speňažením, pričom k tejto okolnosti sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nevyjadril, z dôvodu ktorého rozhodnutie konkurzného súdu v tejto časti neobsahuje žiadnu právnu argumentáciu.

41. Odvolací súd na základe vyššie opísaných zistení dospel k záveru, že konkurzný súd sa námietkami odvolateľa riadne (resp. s niektorými vôbec) nevysporiadal. Konkurzný súd sa tak pri vyhotovení napadnutého rozhodnutia dostatočne neriadil ustanovením § 220 C. s. p. (resp. § 157 O. s. p., na ktorý odkazuje § 66e ods. 1 ZKV). Keďže uvedeným postupom súd znemožnil veriteľovi ako účastníkovi konkurzného konania uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd napadnuté rozhodnutie konkurzného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p. zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil na ďalšie konanie.

42. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 419 C. s. p. a nasl.).